

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.

Készítők: Kéziratok vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kézinczy-utca 666.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai.

Társrészkesztő:

Dr. Ambrózy Ágoston

Felolvasó szerkesztő:

Dr. Buza Barna

Társrészkesztő:

Dr. Székely Albert

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félfévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.

Hirdetéseket a legutányocabb árban közölünk.

Komédiások.

Sok gyalázatos dolgot vet felzínre a válság hosszú vajudása, de minden eddigi fogalmat meghaladó, képzelhetetlenül gyalázatos és undorító gázság az, amit Kristóffy József állítólagos belügyminiszter a szocialistákkal elkövetett.

Olyan nyilvánvaló aljasság ez, hogy nem tollal, de doronggal vagy seprüllyel szeretne rá felelni az ember.

Ez a fráter éveken át volt harmadrangu tagja az ugynevezett szabadelvűpártnak. Ott ült a Tisza háta megett is és mint bamba mameluk kész volt a szénát is megenni a vezére parancsára.

A függetlenségi párt évről-évre követelte az általános választói jogot, a kormánypárt mindig elnevezte. Tisza többször kifejtette, hogy veszedelmesnek tartja az általános választói jog behozatalát s ezért nem fogadja azt el. Kristóffy ur mindannyiszor lakajmódra zajosan helyeselt neki.

Most pedig maga elé citáltatja mint miniszter azt a szocialista vezetőséget, amelyet eddig még minden kormány eszközül használt fel, s elmondja előttük, hogy ő lelkes és régi híve az általános titkos választói jognak, s annak behozatalától reméli a parlamentben a közjogi viták megszűnését s az egészséges fejlődést.

Ennél gyalázatosabb, hitványabb komédiát még nem játszottak a tisztességről megfeledkezett emberek. Mi a függetlenségi párt, akik évek követeljük s fogjuk is követelni mindig az általános választói jogot, becsülettel hirdethetjük ezt a régi programpon-tunkat. De van-e olyan ügygütyü ember, aki elhízi Kristóffy urnak, hogy ez neki is komoly meggyőződése? Hát mért nem mondta el képviselő korában? Mért helyeselte az ellenkezőt? Mért szavazta le, mikor a mi pártunk követelte?

Közönséges hitvány szédelgés az egész és a magyar szocialisták józan eszében kellene kételkednünk, ha hinnének ennek a svindlernek.

Nem is lenne érdemes szót vesztegetni erre a komédiára, ha nem látná az ember belőle elővigyorgni az osztrák politika évszázados gázságait.

Mikor a magyar nemzet jogaiért küzdött, mindig kijátszották ellene a nemzetiségi, a felekezeti, az osztálygyűlölködést.

Most is izgatják a katolikus papokat, hogy vigyázzanak, mert ha az ellenék győz, elveszi a papi vagyon. A szocialistákat Kristóffy látítja az általános választói joggal. És nemokára eljönnek talán a kegyelmes miniszter urak a vidékre földosztást prédikálni, zsidóüldözést rendezni, csakhogy felforgathassák az országot, magyar ellen uszithassák

a magyart. Így csinálja ezt az osztrák politikai négy száz év óta.

Most nem fog sikerülni a lázítás és a szédelgés. Nem fog sikerülni Bécsnek egyházpolitikai, szocialpolitikai jelszavakkal elfeledtetni nemzeti jogaink követelését! Nem fogunk összeveszni egymással, hogy aztán Bécs egyikünkkel a másikunkkal leverte biztosabban uralkodhassék rajtunk! Együtt maradunk, s egyesülten az egész magyar nemzet fogunk Bécs ellen küzdeni, míg nem győzünk.

Kristóffy ur pedig higgye el, hogy a közjogi vita csak akkor fog megszűnni a magyar parlamentben, ha Magyarország független lesz. Kétségbeesztő lenne, ha előbb megszűnne, mert az azt jelentené, hogy a magyar nemzet lemondott a függetlenségre való törekvésről. Amíg nincs szabad levegőnk, börtönben vagyunk, addig nem gondolhatunk vagyonzerzésre, addig csak az lehet minden törekvésünk, hogy börtönünket leromboljuk.

Ha a francia nemzetet leigázná a német s a francia hadsereg raderoszakolná a német nyelvet: azt hiszi Kristóffy ur, hogy lenne addig a francia parlamentben egyébről szó, amíg a nemzeti nyelvet a hadseregben vissza nem állítanák?

No hát ezért nem szünhetik meg a mi parlamentünkben sem a közjogi vita!

b. b.

Megsemmisített határozatok.

A belügyi m. kir. szegény legény, a szocialistákkal kacérkodó Kristóffy József ur, (ki a „miniszter“ nevet csak annyiban érdemli meg, mert ez szöszterint fordításban „szolgát“ jelent, Bécs pedig nálánál engedelmebbt és alázatosabb szolgát nem igen találhatott.) megsemmisítette Zemplén vármegye törvényhatósági bizottságának az 1905 június hó 20-án tartott közgyűlésben hozott hazafias határozatán: k azon részét, mely Zemplén vármegye területén az önkéntes adó elfogadását és a meg nem szavazott unjonok kiállítását tiltja; s megsemmisítette az 1905 júl. 8-án tartott közgyűlés határozatának ama részét, melyben a póttartalékosok részére szóló behívójegyek kézbesítése megtiltatik és a községek fölszólíttatnak, hogy a község adóját, valamint a fogyasztási adó megváltási, illetve bérleti összegeket helyezék el takarékpénztárba, hogy a törvényen kívüli állapot megszűntével ezen összegek haladéktalanul befizethetők legyenek.

A belügyi „magán egyén“ ur leiratának indokolása csak úgy hemzseg a közjogi hamisításoktól és oly ostoba módon van megszerkesztve, hogy szégyelné azt még egy első alapvizsgán elbukott joghallgató is aláírni.

Jobb ügyhöz méltó buzgalommal

Meglepetés.

Irtá: Montl Henrik.

I.

Az asszony szórakozottan titógett napernyőjével egy félig nyílt orgonaágot, de lelke a férfi beszéddel foglalkozott, a Bátor Gézával akinek sóvár pillantása vágyva követte mozdulatait.

— Nézzé, — fogta meg indulatosan a kezét — jöjjön delután; jöjjön estefelé . . . jöjjön, amikor akar . . . de jöjjön! . . . és tegyen boldogá a csókjával, az ölelésével . . .

Nem kapott semmi választ, Sallayné most egy apró kavicsot piszkált nagy igyekezettel, de arca pirba borult, a melle indulatú pihogott.

— Örültség! . . . — mormogta inkább maga elé, de a férfi meghallotta.

— Hát mondjuk, hogy örültség, de egyike a legszentebb örültségeknek, amire ugy vágyom, és amire — ne tagadja — maga is vágyik . . .

Az asszony valami tagadó mozdulatot intett a fejével, majd így szólt:

— Menjünk! . . . esteledik.

Lassan megindultak hazafelé. Körülöttük mindenütt terjedt, mélyedt a

homály és a lebukó nap még egyszer megmártotta vérvörös arcát az Ipoly hullámaiban, aztán odahúzódott pihenőre a Sztinya mögé.

Sallayné belefogódzott Bátor Géza karjába, aki szólanul ment mellette, okos számításal engedve az asszonynak időt arra, hogy meggondolja, megfontolja az előbbi beszélgetést.

A hegy alatt vezetett az utjuk és míg alul az Ipoly folydogált palóc lassusággal, kedvos és egyhangu zajt csinálva apró hullámverésével, a hegytetőről az esti szellő le-lekapta az ezernyi féléhvirágos fa illatát és körülismította vele az asszony égő homlokát, kipirult arcát, és hizelegve fújt be áttört csipkeruhája kivágásán.

Beérték a városba, ahol már is feltámadt az esti korzó, amikor az ember lépten-nyomon könnytelen köszönni egy-egy ismerősének, és a fútocka egyik legszebb helyére érve, Sallayné othon volt.

Kezét nyújtotta a fiatal embernek és mikor ez átható pillantással kutatót be a szemébe, a lelkébe — engedelmes megadással mondta:

— Jól van . . . elmegyek!

II.

Sallay már harmadszor csinálta meg a számvetést, amelyből nyilván-

való lett, hogy tovább nem rejtegetheti a dolgot. Valami százhuszezer korona lehetett a hiány, amit három év óta szedegetett ki lassan-lassan a pénztárból, anélkül, hogy a pótlására csak gondolhatott is volna. Azaz hogy eleinte gondolt, de későba már szó sem lehetett róla, mert a hiány és az örvény nőtt, egyre nőtt . . . annyira, hogy hosszu, gyötrelmes éjszakák kísértő gondolatai után úgy találta, hogy csak holttestével tudná betemetni ezt a mélységes űrt.

Megborzadt e gondolatra, valahányszor eszébe jutott; de hiába, — más módot, más megoldást nem igen tudott találni. Így tettek előtte már számosan, akik közül csak kevésben volt meg a léleknek oly ereje, hogy a bűnért bünhődni is merjen, és az eddigi előkelő társadalmi állás után eltérje azt, hogy embertársai, mint esaló gazembert bélyegezzék meg.

Megint számolt:

— Három meg kettő, az öt . . . meg négy, az kilenc . . . meg három, tizenkettő . . .

Majd ismét gondolataiba tévedt, hogy miképpen is jutott ideig? . . . Istenem! Hát hogy jut ide az ember? Elindul a lejtőn, amikor aztán

látja, hogy nem is olyan nagy dolog, nem is olyan veszedelmes, hát megy tovább . . .

Végeredményben — tekintve az okokat is — a dolog mindegy . . . de Sallay azt hiszi, hogy mégis az asszony . . .

Nincs meg közöttük az együttérzés . . .

Bizalmatlanok, nem értik egymást, titkolózók s így a férfi bizony másutt kereste fel azt a melegt, ami az életéből, a családi tűzhelyből hiányzott; az asszony pedig büszke lélek, aki nem tudott simolni, nem akart jó lenni hozzá. —

És így történt, hogy utaik elváltak, egyre jobban és jobban elágazva, és most, mikor olyan nagy szüksége volna rá, hogy valakinek elpanaszolja nagy keservét, mélységes bukást, olyan messze vannak egymástól, hogy talán meg sem értenék már az egymás szavát. — Nincs, nincs zenkije, egyedül áll, mint a sivatag közepén a magányos fa . . .

Felkeresné ugyan a feleségét, de megalázkodás nélkül nem teheti, nem is teszi . . .

Pedig . . . lehet, hogy az utolsó beszélgetésük volna . . .

kereste az okokat, melyek alapján a nemzeti álláspontot erősítő, tételes törvényeken nyugvó hazafias határozat legsarkalatosabb részét megsemmisíthesse. Esz szultárságában álokoskodáshoz nyult és segítség végett az adótörvényhez fordult, nem tudván észszel fölérni, (pedig ezt már az elemi iskolákban is tanítják) hogy egy általános közjogi törvény rendelkezik egy speciális törvény intézkedése le nem ronthatja.

De még ha e részben igaza volna is az indokolásnak, abban határozottan téved, hogy az önkéntes adófizetés elfogadandó és az önként jelentkező ujonc előállítandó, mert a törvény csak meg nem szavazott adó tényleges behajtását és a meg nem ajánlott ujoncok előállítását tiltja el. Téves, mondhatnók rossz akaratú ostoba érvelés ez Mert a míg az országgyűlés az adót meg nem szavazza, és az ujoncokat meg nem ajánlja, addig adóról és ujoncokról beszélni nem lehet, mert a közszolgáltatásul fizetendő pénzt a d o v á s a 21. ik életévét betöltött polgár ujonccá a törvény minősíti s míg ilyen törvényt a törvényhozás mindkét tényezője újolag nem hoz, addig még a közpénztárba fizetett pénz sem lesz adóvá s az önként jelentkező polgár sem lesz ujonccá. Mert, ha nem így volna, akkor a nemzet költségvetési és ujoncmegajánlási jogát ki lehetne játszani és egy abszolútikus kormány magánaton, rábeszéléssel stb. módon megszerezhetné magának mindenkor a kormányzáshoz szükséges eszközöket.

De, ha a közjogi törvényekkel kapcsolatosan nem így magyarázónók is az adótörvényeket, még akkor sem szabad közhatalosnak a polgárok önkéntes befizetéseit elfogadni és az önként jelentkező polgárokat ujoncozásra előállítani, mert a még mindig érvényben lévő 1504 évi I. cikk határozottan megtiltja ezt, becstelenné bélyegzi az így polgárokat, már pedig közhatalosnak nem szabad segédkezet nyújtani, hogy polgárai törvénytelen, becstelen cselekedetet művelhessenek. A meny-

ben a m. kir. szegény-legény ur pedig ennek az ellenkezőjét akarja elérni, hogy t. i. a törvény ellenére is el kell fogadni az önkéntes fizetést, még ha a becstelenség odiuma is jár vele, ezt az ő részéről értjük: ha már ő el vesztette becsületét az által, hogy a nemzeti ügy letiprása végett Bécs szolgárává aljasult, hát szeretné, ha minél több politikai becstelen volna körülötte, mert akkor az ő bűne nem volna oly kirívó.

A tényleges hatalom birtokosa, a mellett, hogy gonoszul ostoba még egy kicsit — gyáva is. Ő kezdi meghonosítani azt, mely az ilyen megsemmisítési határozatokból ismeretes, hogy ezt nem a saját felelősségére végzi, hanem a „honvédelmi és pénzügyi szegénylegények”-kel együtt. Erre példa még nem volt. Ilyen belügyminiszteri ténykedést a miniszter mindig a saját felelősségére szokott végezni. De Kristóffy tudja, hogy törvénytelenséget cselekszik, éri, hogy ezért a törvényhozás még felelősségre fogja vonni Gonosztevők módjára ipar kodik magának büntársakat szerezni, mert „megosztott baj, kisebb fájdalom”. Persze, itt is téved a szegény, — magán egyén — ur, mert politikában a megosztott felelősség elmélete ismeretlen fogalom.

Annak illusztrálására, hogy mily meddő munkát végeztek a megyei határozat megsemmisítésével, megemlíthetjük (és ezt a vármegye legutóbbi közgyűlésének felirata is kifejezi) hogy az ügyvezető leirat jogilag semmis. A kormány ily leiratot akkor intézhetne a vármegyéhez, ha az országgyűlés együtt volna és a szerelmes leirat ellen a törvényhatóság az országgyűléshez fordulhatna.

De a kormány, mely sem nem törvényes, sem nem alkotmányos, az országgyűlést törvénytelen módon elnaplotta s így megfosztotta önmagát attól, hogy ily irányú rendelkezéseit figyelembe lehessen venni. Ha tételes törvényeink nem is védének a nemzeti állápontra helyezkedő megyei határozatot, a velünk született

ösjog alapján is ellenállhatunk a kormányrendeletnek. A megtámadott ember csak akkor köteles rendőri segédelmet igénybe, ha az közelben van, de ha nincs közelében legyveres erő, akkor leütheti a rablót, mint egy veszett ebet. Mi is így bánhatunk el a politikai rablókkal, a kik eltávolították maguk mellől az ellenőrző hatalmat: az országgyűlést.

A vármegye még csak nem is köteles új határozatot hozni, melyben a régi határozatot fentartja. Ennek a kormányának ez a mostani intézkedése jogilag semmis, ennek joghatálya nincsen, erről tehát tudomást venni senki nem köteles, s ennek engedelmeséggel senki sem tartozik.

Előfizetőinkhez!

Felkérjük lapunk tisztelt előfizetőit, hogy a július végén lejárt előfizetési díjat lehetőleg postafordultával küldjék be, nehogy a lap további küldésében akadály legyen.

HIREK.

Tanári változások és még valami. Lapunk legutóbbi két számában ily cím alatt a felelős szerkesztő távollétében ugyan, de a szerkesztőség erre illetékes tagjának tudtával és beleegyezésével megjelent hírek kiegészítéseként szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy a közérdek szempontjából közzétett közlemények ellen kiadott nyilatkozatok csak egyéni érzelmeiket tolmácsolnak s hogy a kettő közül melyik szolgálja jobban a közérdeket, — a lapunkban megjelent közlemény tárgyilagossága-e, vagy a nyilatkozók szubjektivitása, — azt nem a lényeg elhomályosítását célzó és az ügyet a személyeskedés terére átjatszani akaró hirlapi vitatkozás, hanem a kilátásba helyezett sajtópör fölött

ítélkező bíróság fogja eldönteni, melynek ítéletét annak idején egész terjedelmében le fogjuk közzélni.

Kinevezés. A sátoraljai helyi pénzügyigazgatóság Hoffmann-Kolenics Ferenc szereseni lakost a homonnai m. kir. adóhivatalhoz hivatalosolgává kinevezte.

Elhunyt prépost. Részvétellel értesülünk, hogy Szepessy Ede prépost, kerületi eszperes, bolyi plebános hosszas betegség után elhalálozott. Szepessy Ede prépost tevékeny részt vett a közéletben s pártolója volt minden nemes célú, közérdekű mozgalomnak. Az elhunyt földi maradványai augusztus hó 1 én d. e. 10 órakor a zemplénbolyi sirkertben a közönség nagy részvétel mellett örök nyugalomra helyeztetek.

Áthelyezés a MÁV-nál. A miskolci üzletvezetőség Kun Dezső hivatalnokot Sárospatakról Miskolcra helyezte át.

Távozó tanár. Dr. Horváth Cyrill, a sárospataki akadémia magyar irodalom és művelődéstörténet tanára — kit a főváros tanácsa tanárrá megválasztott, — a sárospataki főiskolánál viselt állásáról lemondott. A tandári kar sajnálattal látja távozni köréből a kiváló tanferfit.

Új pályorvos. A MÁV. igazgatósága dr. Ligeti Albert homonnai gyakorló orvost a homonna—radványi vonalrész pályorvosává nevezte ki.

A mai hangverseny, melyet Radványi Dezső rendez több helybeli és vidéki műkedvelővel a „Vadászkürt” szálloda kertelyiségében, az előjelekből ítélve, igen látogatott és tekintve a kiváló műkedvelőket, erkölcsi tekintetben is nagy sikerű lesz.

Új lelkészek. Ifj. Hubay Bertalan sátoraljai helyi ref. segédlelkész a bodzásujlaki gyülekezet lelkészeül hívta meg. Helyébe Sátoraljai helyi Marton János jön.

Hivatalvizsgálat. Koczourek Ferenc sátoraljai helyi m. kir. állatgyógyászati felügyelő m. hó 29. a járási állatorvos hivatalának megvizsgálása céljából Tokajban tartózkodott

A hol a rendőrség nem parancsol. Saujhelyi rendőrkapitánya kiadta a rendeletet, hogy a Csalogányközben teher kocsik nem közlekedhetnek és, személyszállító kocsik is csak a Kazincy utcából től felé mehetnek, míg vissza térniük ez uton tilos. Azonban e rendeletnek semmi fogantatja sincs, keresztül-kasul, le és

Megkísérli, hogy némi erélyt sugalljon magának.

— Eh, félre ezekkel a hüvös gondolatokkal, — mondja hangosan, hogy élő szót halljon legalább, de szomorúan hangzik a szava, nem felé rá sehonnan visszhang.

Odakint alkonyul. Gyertyát gyújt, ami kísérteti fényt vet halvány arcára, és tovább számol:

— Kettő meg három, az öt . . . meg négy az kilenc . . . meg három, tizenkettő . . . Azaz . . . tizenkettő . . .

Az ajtó nyílik. A suhogó szoknyakkal friss levegőáram is tolul be rajta és felhangzik az asszony csengő szava:

— Jó estét, barátom!
— Kezét csókolom, édes. Hol járt?
— Kint voltam egy kicsit; fájt a fejem.

Es a férj — amint az kölesönös hazugságaikon épült ház séletükben szokássá lön — mutatott gyengédséggel csókolta meg a fehér homlokat, amit az asszony színelve tartott csókra.

Egy arcizma sem mutatta, hogy most a halálos ítéletét számította össze; az asszonyt nem is érdekelte volna a dolog, meg se látta, hogy olyan szokatlanul halvány a férje.

III.

Az asszonyka felvette gyönyörű fehér ruháját, a kezébe fogta elefántcsontfödelű, aranymetszésű imakönyvét s benyitott az arúhoz.

— Megyek a templomba, barátom! Sallay végignézte és igen esinonak találta, de különöseleg tetszett neki, hogy bement, hová megy; eddig nem igen szokta.

Dacos lelkőn erőt vett a gyengeség és megpróbálta a menyecskét irthon tartani.

— Maradjon ma nálam kedvesem! . . . Szeretnék beszélni magával . . .

— Furcsa, — gondolta az asszony, — éppen most vannak bizalmaskodó hajlamai. — Nem is hajlott a szóra. — Nem lehet, barátom, de — majd sietek vissza!

Es észre, hogy ellenkezéseért kárpótálással tartozik férjének, odatartotta neki homlokát:

— Na, csókoljon meg! . . .

Még csak észre sem vette, minő vörösek a férje szeméi, minő dult az arca, minő zilált a lelke.

Sohasem törődtek az egymás dolgaival, de most különösen más foglalkoztatta.

Sallay már menőben utána kiáltott:

— Azután imádkozzék értem is!

Kiért az utcára, amelynek levegője meleg és fűszeres volt a tavaszi szagoktól.

Gyöngye szellő mozgatta ezt az illatengert, hogy az ember szinte furdott benne. A templomnak vette útját és onnan egészen levágott céljának: a Bátor Géza lakásához. A szíve örülten dobogott, hanem az esze mi látat sem érzett az első lépés fölött. Az izgalmat csupán az újság, a szokatlanság okozta, és az, hogy ezáltal ő maga a hősnő; mert ilyen első lépéseket gyakran átél már ő divatos írók leírásából, barátói elbeszéléséből.

Kisső remegett mégis és ez a remegés gyöngye pirt fakasztott az arcán és néha-néha önkénytelen összeborzongott a pár perc múlva bekövetkezőkre gondolva.

Az egy pillanatra sem jutott az eszébe, hogy visszafordul. Sokkal határozottabb lélek volt.

Megnyomta az ajtó kilincsét és behatant a kis kapun.

Hátravetette fátylát és némi zavarral, igéző elfogultsággal mondta: — Eljöttem . . . itt vagyok! . . .

Bátor Géza a kicsi imakönyvre pillantva, gyözelmesen mosolyodott, aztán hozzálépett, kezét csókolta neki és megölelte:

— Én drágám! . . . édes egyetlenem! . . .

IV.

Sallayné kilopakodott az alkonyba és még egyt járt, mielőtt hazafelé venné útját.

— Nagyon gyöngéd lesz ma az arúhoz, — volt az első gondolata, — ma megérdemli, szegény . . .

A légyottal, a bűnével nem is igen foglalkozott, még közvetlenül a hatása alatt állt a mai délutánnak. Nem éret még meg a dolog arra, hogy elmélkedjék fölötte.

A nyakán, a karján ott égett még a Bátor Géza csókja és bizsergő forrott lázas ereiben a vér . . .

Alkonyodott. Mi más volt a mai est, mint a tegnapi! . . . A vágyak kielégítve, a bűn megfélemlélve! . . .

Az első lépés az örvény felé, amit feltartatatlantul követ a többi . . .

Hazaért, Nem fogadta senki. Az ajtókat nyitva, a eszedek sehol. Az őrök lakás, mint valami hangtalan szemrehányás, megdöbbenetete. Most jédt meg csak a délutántól és a bizonytalanság, mielőtt férjével találkozni, olyan izgatottá tette, hogy alig várta már, hogy szembe kerüljön vele.

Szerette volna tudni nagyon, miként

föl járnak benne a mindenféle teherszállító kocsi, valamint fiakkerek, melyek egy részt a személybiztonságot veszélyeztetik e szűk utcában, másrészt erősen rongálják a ház falait és a talaj súlyedésével könnyen előidézhetik a csatorna bedőlését. Jó volna, ha a rendőrség az utca közelében őrszemelt helyezne el, a ki a rendelet ellen vétőket esetről esetre megbüntetés végett följelentené.

— **Nyilvános köszönet.** Friedlieb Albert temetése alkalmából a gyászoló család a szegények közt való kiosztás végett 100 koronát adott az izr. szentegylet elnökének. Fogadják azért egyetlünk elismerését és a szegények halálát. — Ha a s Fülöp egyi. elnök.

— **Zsebmetszők a piacon.** Gyula Ignáné építőmester nejének zsebéből egy hat koronával telt tárcát tűnt el, melyet e hó 1-én valami ősmertelen zsebtolvaj lopott el. A tettest keresi a rendőrség, eddig azonban eredmény nélkül.

— **Gyógyeszeresek 20 éves találkozója.** Kincsesy Péter és Kádár Gyula sátorlajuhelyi gyógyszereszek, továbbá Lux Mihály okl. gyógyszerész budapesti drogista felhívták intézkedő azartársakhoz, kik ezéltől 20 évvel nyertek oklevelet a budapesti egyetemen, hogy a későbbösen megállapított 20 éves találkozó folyó évi szeptember hó 28 és 29. napjain fog Budapesten megtartatni s hogy azon mennél számosabban jelenjenek meg.

— **Bártfai botrány.** A fővárosi sajtó egy idő óta azaz foglalkozik, hogy a Bártfai Park-klubban üzött szerencsejátékról hoz részleteket, melyek megdöbbentő adatokkal kimutatják, hogy egy konzorcium miképp fosztogatta ki a fürdőző közönséget. Ugyanők előtt nem újság a fővárosi lapok leleplezése, mert mi épen most egy éve már részletesen leirtuk volt az ottani kártyabarlangban folyó üzelmeket, melyekről a hatóság is tud, hiszen az igazgatóságban benn ül a

fog előtte állni. Megőrzi-e nyugodtságát, hidegvérét? nem lesz-e önkénytelen vagy véletlen áruhája a mai délutánok?

Bátran benyitott, de azért hallotta a csendben a szíve félénk zakatolását.

Sallay egy székben ült, meg se mozdult.

— El lehet merülni munkájában, szegény, vagy talán elnyomta az álom...

Lábujjhegyen jött, és befogta tréfásan a szemét: talánál el, kiscoda? ... de a keztyűjén valami nedvességet érzett; tapadó, süri nedvet, ami bepiszkította a világos szarvasbőrt.

Borzasztó sejtelmek támadtak és észében hirtelen megvillant a halál rettenetes gondolata.

A férj megféle magát! ...

Ugy érezte, hogy most már érti viselkedését, és emlékezett is elszánt halványosságára.

— Készült erre ... régen készült már ...

Rémülten sikoltott fel, és ez iszonyatos helyzetben a szeretője csókjai úgy égették, mint a parázs.

Reszketve gyújtott gyertyát, amelynek gyöngye fénye még szörnyűbbnek mutatta az átlótt, véres fejet.

... És nem volt ereje, nem volt bátorsága hozzá, hogy teste, amit az imént még Bátor Géza ölelt kejesen, bünsően, — odarogjon, a megcsalt, meghalt férj hidegűlő tetemére ...

Csak állt mellette elkábult és nézte ... nézte ...

polgármester, főispán és főszolgabíró is.

— **Tolvaj cimborák.** Szilágyi György és Kiss Ferenc kőműves segédok a minap két ősmertelen társukkal annyira leitták magukat egy vendéglőben, hogy egyiküknek összes pénze, többibuk pedig órája tünt el zsebéből. A dologban legérdekeltebb az, hogy a pénzt és órát éppen azok az ősmertelen cimborák lopták el, a kiket a két kőműves segéd — a nélkül, hogy ősmertek volna — vendéglő látott. A károsultak mivel ittasak voltak, még csak az ábrázolásra se tudnak visszaemlékezni. Följelentették őket.

— **Megteholódott.** Kohut Pál helybeli napszámoson napok óta az elmebetegség tünetei mutatkoztak. Legutóbb pedig viselkedése a hozzá tartozótt annyira veszélyeztette, hogy a 42 éves embert az „Erzsébet” kózkórház elmebeteg osztályába kényszeríttek elhelyezni.

— **Meglopta a szolgálatadóját.** Reiser Paula, a „Magyar Király” színloda szobaasszonyának, Gólszka Zsuzsannának kárára 130 koronát és több ruhámetűt lopott a tolvaj takarítónő a rendőrség távirati megkeresésre Budapesten elfogták. Nehány korona kivételével a pénzt megtalálták nála.

— **Az ideai hadgyakorlatok.** A hadügyminiszterium most adta ki azt az összejelentést, melyben könnyen áttekinthetően fel vannak az ideai hadgyakorlatokon résztvevő csapatok tüntetve, valamint meg van adva a hadgyakorlatok tartama és helye. Így a kassai 6-ik hadtestben, a melyhez Sátorlajuhely is tartozik, a dandárgyakorlatok augusztus 30-án kezdődnek és négy napig, a hadosztálygyakorlatok hat napig, a záró gyakorlatok pedig négy napig tartanak. tehát szeptember hó 12-én végződnek. A gyakorlatok színhelye Perény, Szemere és Pálháza, illetőleg Kassa és Kozma környéke, később pedig Varandó, Gálszécs és Lengyeny-Mindlyi. A zárógyakorlatokon a 39-ik honvéddadosztály is részt vesz. A 6-ik lovadandár gyakorlatai augusztus hó 30-ától szeptember 8-ig vannak Nyiregyháza, később pedig Csap és Sátorlajuhely között.

— **Parcellázás.** Egy bécsi lap híre szerint egy konzorcium megszerezte a Zemplén vármegyében fekvő 10000 holdas szakcsinai uradalmat 1860000 koronáért és azt parcellázzni fogja. Az uradalom tulajdonosa egy Hering Antal nevű német katona tiszt volt, ki azt gróf Henckel-Donnersmarktól vette volt meg.

— **Új megállóhely.** A miskolci sátorlajuhelyi vonalon Szegei-malom m. r. k. és Liszka-Tolesva állomás között levő Erdőbénye-fürdő 173. sz. őrház feltételes megállóhelynél a 410. számú vonat f. évi augusztus hó 1-től szeptember hó 30-ig terjedő időben utasok fel, vagy leszállása céljából este 7 óra 26 percekor egy percre feltételesan meg fog állni.

— **Honvédeink itthon.** A városunk-állomásozó 10-ik honvéddalozozred harmadik zászlóalja Szabolcs vármegyében tartott nyári ezred összpontosított harcászati gyakorlatokról a zászlóaljparancsnok vezénylet alatt Sátorlajuhelybe érkezett. A zászlóalj még e hónapban ismét elhagyja városunkat, hogy részt vehessen a dandárgyakorlatokon és csak szeptember hó közepe táján tér vissza.

— **Óriási tűz.** E hó elsején, 10 óra tájban még meg nem állapítható okból kigyuladt Bekecsen a Pisák István portája. A lakosság mezei munkával volt elfoglalva s csak akkor siethetett a tűz tovább terjedésének megakadályozására, mikor a lángok már az eget nyaldosták. Mire a környék tűzoltósága kivonult, 10 ház az összes mellékepekkel a tűz martalékául esett. A kár annyival jelentékenyebb, mert biztosítva semmi sem volt.

— **Betörés Málcán.** Mult hó 27-én éjjel ismeretlen tettesek Lefkovits Samu és Engel Bernát lakására be-

törték s mintegy 600 korona értékűt elloptak. A tettesek, a mint gyanítják, oláh cigányok, akik párral azelőtt Málcán pihenőt tartottak. Először Engel lakására törtek be és pedig úgy, hogy az ablak sarkvasait lecsörtölték kívülről s így az ablakot szép csendesen levéve, bemették abba a szobába, a hol senki sem aludt. Innen kivitték 3 darab dunnát 240 kor. értékben, 1 drb aranyórát lánccal 200 kor. értékben, 120 kor. készpénzt. A koresmáros váltóit pedig hátrahagyva — melyek a pénz mellett voltak — az ablakon ismét kimentek. Miután ez oly jól sikerült, a falu másik koresmárosja Lefkovits S. felé tartottak. Itt a szobában a lámpa égett, de a koresmáros fia aludt, mivel atyját várta, akinek haza kellett érkeznie Binócz állomásra. Itt is az ablakok sarkvasait lecsörtölték, szép csendesen bemették a világos szobába, minden felidultak, de csak a Mátyás Józsi zsebében találtak 180—190 kor. pénzt és a mellényzsebben 1 drb. ezüst órát lánccal 30 kor. értékben, amit el is loptak. Ep akkor jött haza a koresmáros kocsin az állomásra, de nem az utca felől szállt le a kocsirol, a honnan a betörők dolgoztak, hanem az udvaron. A kocsi zörgésére a betörők ellillantak. A házi gazda mit sem sejtve a lán pát eloltotta s lefeküdt. A betörést csak másnap reggel vette észre. Ezekben kívül még 3 helyen jártak az kóbor oláh cigányok, de ott a kutyák miatt nem sikerült a betörés.

— **Ölcső vasúti jegyek Szent István napra.** A Szent István-ünnepnap alkalmából a magyar államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint a nevezett, valamint a kassa—oderbergi vasut magyar vonalainak összes állomásairól — az üzemiükben álló helyi érdekű vasutak állomásainak és a szomszédos forgalomnak kizárásával — mind a három kocsiosztályra nézve Budapestre mintegy 30 százalékkal mérsékelt áru menetérti jegyek adtak ki. Ezen menetérti jegyek f. évi augusztus 18-tól 20. napjáig — az utóbbi napon azonban csak a reggeli órákban — valamennyi személyszállító vonalhoz (expreszvonatok kivételével) fognak kiadni. A menetérti jegyek 5 napig érvényesek oly módon, hogy a kiadás napját első napnak számítva érvényességük az 5. napon éjfélkor lejár; megjegyezvén azonban, hogy a visszatérés legkorábban csak aug. 20-án délután történhetik. korábbi visszatérés esetén a jegyek érvénytelenek. Az utazás megszakításának sem menet-, sem jövetkor nincs helye. Gyermekekre külön kedvezmény nem engedélyeztetik.

— **Búcsú.** Az erdőbényei fürdő kis kápolnájában f. évi július 30-án vasárnap délelőtt volt az évi búcsú. Az ünnepi szent beszédet Violetta Gyula erdőbényei plébános tartotta, a misét pedig Kolbái János tolesvai plébános vezegte. A fürdő közönsége teljesen megtöltötte a kis kápolnát az istentisztelet alatt.

— **Közgyűlés.** A tokaji vadásztársaság f. hó 29-én tartotta évi rendes közgyűlést Kicsinkő Antal elnökölte alatt. A gyűlésen 20-an vettek részt és a 6 pontból álló tárgysorozat legérdekesebb száma az volt, amelyen elhatározták, hogy golyólvészeti mulatságot fog rendezni a társaság. Az ügygolyókat fel dobáló gépet már be is szerelte a társulat. Gyűlés után társas vascsorára gyűltek össze a tagok Kicsinkő Antal elnöknel.

— **Kivándorlóra csábító ügynökök** nyomozása céljából Pekáry József budapesti államrendőrségi tanácsos mult hó 30-án Tokajban tartózkodott és a fozsgalabíroságnál is tanácskozott a nyomozás ügyében.

— **A Tisza folyó áldozatai.** Julius hó 29-én reggel fűrdés közben a Tiszába fullt Szász Gyula tokaji vendéglős szolgálja, kit kimentettek ugyan, de már akkor halva volt. — Ugyanaznap délután 6 órakor 12 rakamazai paraszt napszámos ember

fűrdött a szabad Tiszában, uszn azonban egy sem tudott közülük. Az egyik 22 éves paraszt legényt hirtelen elkapta a folyó sebes sodra, és mire társai kioltózásaira a parton sétáló közönség soraiól többben csónokba ültek a víz elnyelte a szerencsétlen embert s holtestét még eddig nem sikerült kifogni.

— **Hálátlan vendég.** Egy csalóganycucai koresmáros szívtá magába a hegylevett Hajdu Kálmán helybeli lakos és egy társa. Mikor már elfogyasztottak néhány fél literrel, a kaptos jó barátok magukhoz hívták vendégül egy harmadikat, a ki szívesen szegződött hozzájuk és szorgalmasan ürítgette a teli pohár borokat. Nem tartott soká, a míg valamennyien úgy elzúgtak, hogy csak dűlögve haladhattak az utcán. A dolog így rendén lett volna. Másnap azonban Hajdu észrevette otthon, hogy nincs órája. Előtte való nap, valószínűleg barátjai körében tünhetett el az ezüst zsebrórája — úgy gondolkodott és a kire legnagyobb gyanuja volt, a vendéglő látott harmadik társat a rendőrkapitányságnak föl is jelentette.

— **Hamis koronások.** Seres Andrásné becskei asszony egy hamis koronással akart fizetni, de rajta vesztett. A hamis pénz, amely közönséges glómból van elég ügyesen készítve, lefoglalták és az asszony ellen megindították a vizsgálatot.

— **Állatfelhajtásos vásár volt tegnap Sátorlajuhelyben.** A kedvező időjárás dacára, a vásár nem volt nagyon látogatott és a felhajtás sem volt nagy. A szarvasmarhák általában igen lesoványodott állapotban kerültek rendkívül magas áron eladásra.

— **Golyós lövés a hadgyakorlaton.** A közös hadsereg legőrségének belső életvilágába enged bepillantani a hadgyakorlatokon szórványosan előforduló golyós töltéssel való lövés. Mindenkor az ide vezényelt osztrák tiszték inhumanus bánásmódja szokott az ilyen merényletek oka lenni. Legutóbb az ungvári 66-ik gyalogezred éjjeli gyakorlatán löttek golyós töltéssel egy oda most kinevezett ezredesre. A golyó élt tévesztett, a tüzelést rögtön beszüntették, a nyomozást megindították, de a tettes még eddigelő nem volt kinyomozható.

— **A „Gyakorlati Közigazgatási Könyvtár és Döntvénytár”** augusztus 1-én kiadott 15. száma a „főlapon” a kérdésekre adott szakszerű feleletek közlésével kezdődik. A Könyvtár részben pedig Nagysolymosi Szabó Ferenc okl. tüzoltóztiszt folytatja „A tüzrendészet kezelése a közigazgatási eljárásban” című kitűnő szakkönyvét. A Döntvénytári rész szintén igen változatos és tanulságos. A fegyelmi ügyekre nézve a tisztügyész indítványozási, a választott közigazgatási bizottsági tag és a fozsgalabíró felelősségi jogára; a testi fogyatkozás beszámítására, a rendbirságokra; a fegyelmi költségekre vonatkozó belügyminiszteri és közigazgatási bírósági határozatok; továbbá a honvédelmi miniszternek a fegyvergyakorlatok alól való felmentés; stb. elvi határozatok közölletnek. A Gyakorlati Közigazgatási Könyvtár és Döntvénytár előfizetési ára egész évre 12 K., félére 6 K., negyedére 3 K., egy hóra 1 K. Az érdeklődőknek szívesen küldenek mutatványszámot. Előfizetési díjakat legelőszőbb postai utalványon a szerkesztő is kiad: Dolenc József ügyvéd Budapest, VIII., József-körút 94. sz. a küldeni, ez uton is figyelmeztetik a hátralekotoskat, hogy a lejárt évnegyedves előfizetési díjakat, (január-július) küldjék be, különben további fizetéseket nem kapnak címükre.

— **Dunky fiverek** és kir. udvari fényképészeknek rendes 2 heti kirándulásokon kívül, ami legközelebb aug. hó 12-én és 13-án lesz, egy állandó megbízottjuk van itteni műtermükben és így levételek minden nap eszközölletnek.

*) (Mint minden évben, úgy az idén is nagyértékű karácsonyi ajándékkal fogja meglepni előfizetőit a Pesti Napló. Ez a kitünően szerkesztett, élénk és tartalmas lap minden egyes alkalommal bálmutatót és elragadtatót keltett ajándék-albumaival előfizetői körében s ezek évről évre sok ezer új előfizetőt hódítottak e lapnak, mert azok valóban úgy a tartalom becsére, mint a kiállítás pompájára nézve felülmúlnak minden várakozást. Az idén a Pesti Napló „Modern Magyar Festőművészek” című albumot fog küldeni előfizetőinek, melynek elkészítő munkálatai már serényen folynak. Ez az album fényben és tartalomra nézve még az eddigieket is felül fogja múlni és ingyen fogja megkapni a Pesti Napló minden előfizetője, aki addig legalább 1/2 évet befizetett és egy további fél évi előfizetésre magát kötelezte. A Pesti Napló előfizetési ára egész évre 28 kor. — 1/2 évre 14 kor. — 1/4 évre 7 kor. — Mutatványszámot szívesen küld a kiadókivatal, Budapest VI. Andrassy-ut 27.

— **Hogyan tisztítják és tartják jó karban a lábbelit?** A Selle és Kary cég által gyártott „Fredin”-nel úgy feketé, mint színes cipőket a legjobban lehet tisztítani és jó karban tartani. Ezen szer minden hasonló szert jóságban és használhatóságban felülmúl és mindamellett a legolcsóbb áron beszerezhető. A „Fredin” a lábbelit nemcsak széppé, fényessé és csinosná teszi, hanem használata által a bőr is tartósabbá válik. Egy doboz „Fredin”-nel egy pár cipőt három hónapig lehet tisztítani s a cipő kétszer annyi ideig tart, mintha más szerrel tisztították volna.

— **A valódi hírneves Málnási Sicília** (székhely) gyógyforrásvíz főraktára: Zempléni-megyerészére Kassán Novelli Sándor utóda üzlete, Miskolcon: Kovács Herman kereskedelmi ügynök, Vezérképviselők: Kassán: Polák Róbert, Miskolcon: Kovács Herman. Kapható: gyógyszerárakban és fűszerüzletekben. Budapestben főraktár: Lux M. drogueria.

— **Tanuló felvétetik lapunk kiadóhivatlatában.**

Nyílt-tér.

E rovat alatt közöltékért a szerkesztő nem felelős.)

Nyilatkozat.

Gáll Menyhért szigorló orvosnak a legutóbbi számban ellenem tett nyilatkozatára csupán annyiban szoritkozom válasza, hogy kijelentem, miszerint őt e miatt a tokaji járásbírósnál bepereltem, a hol majd kellő elégtételt szerezek magamnak. Az ítéletet és annak indoklását majd annak idején e lapban közölni fogom.

Róth Ármin.

A szerkesztőség üzenetei.

L. K. Levelünket megkapta? Üdvözlét! — M. M. Küldeménye megérkezett. Köszönjük — **Borhegyi-ügy.** A kis, tréfás közlemény írója nem a kömüves szakszervezetet, hanem csak annak az egy alaknak a feltűnési viselkedését eláruló eljárását akarta kiszínezni, mert tényleg helytelen az, hogy ily szellemi és testi kiskorúságban szenvedő és még iskolai fegyelem alatt álló egyének pártvezéri állítással hívalkodjanak.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

1301—1905. végrh. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sátoraljaujhelyi kir. járásbírósnak 1905. évi V. I. 442/1 számú végzése következtében Dr. Gombos Gáspár ügyvéd által képviselt Dr. Fleischmann Illés javára Hammermann Lipót sátoraljaujhelyi lakos ellen 120 korona 06 f. s jár. erejéig 1905. évi július hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 1214 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: fűszerek stb. nyilvános árverésen eladtnak. Mely árverésnek a saujhelyi kir.

járásbírósnak 1905. évi V. I. 442/2. sz. végzése folytán 120 kor. 06 fill. tőkét követelés ennek 1905. évi jun. hó 16. napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódj és eddig már bíróság megállapított költségek erejéig Sátoraljaujhelyben alperes üzletében leendő megtartására 1905. évi augusztus hó 9-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ehhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Saujhely, 1905. évi július hó 30-án.

Fejér Zoltán,
kir. bir. végrehajtó

Bérbeadó, esetleg eladó

egy kétszobából, konyhából és mellékhelyiségekből álló lakóház, melybe aug. elsején már be lehet költözödni.

Közvetítők díjazatnak.

Ertekezhetni dr. **Erényi Manó** ügyvéd irodájában Sátoraljaujhelyben.

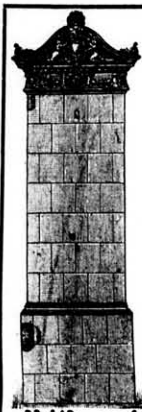
Első sátoraljaujhelyi kerékpár raktár

Zemlényi Sándor

órásnál Rákóczi-utca.

Elad és vesz új és régi kerékpárokat. Raktáron tart alkatrészeket. Elfogad bármilyen javítást.

Vizhatlan ponyvák.

Asványvizek.

Lópor és lőszerék.

Eperjesi

cserépkályhák.

Granit és márvány
síremlékek
bizományi raktára

Behyna testvéreknél
Sátoraljaujhelyben.

Valódi aszfalt fedellemez és carbolineum raktár.

Román és portland cement raktár.

Könyvnyomdai munkát

a legszebb kivitelben és a legolcsóbb áron készít

Landesmann Miksa és Társa

könyv- és papirkereskedése, könyvnyomdája

Sátoraljaujhely

a Rákóczi-utcában lévő Róth (Rác)-féle házban.